

כדורגל

העדרויה של השיפוט

כשראתי שהוא מבטל את השער, נדמהתי דקה שלמה הייתי המום. לא ידעתי מה להגיד. מותר לשופט לשנות החלטה שלו, אבל לא בגלל גורם חיצוני, אלא משום שהוא עצמו החליט ששגה. הוא יכול לחזור בו כל-זמן שהמישחק לא חודש. השופט הרוסי יכול היה לצאת גדול מכל העניין אילו היה רק נותן לעניינים ללכת כמו שהם, מבלי לשנות את החלטתו. אני לא מאמין ששופט עולה למיגרש עם דיעות פוליטיות מוקדמות ובי מטרה לא להיות אובייקטיבי.

זו הייתה תגובתו של השופט הבינלאומי צבי שריר על מה שאירע במישחק בין כוויית ובין צרפת במישחקי הגביע הערי למי בספרד.

עד שהשייח' הכווייתי לא ירד ממושבו שביצע אל המיגרש, בעיצומו של מישיחקי הכדורגל של קבוצתו נגד נבחרת צרפת, כדי להתערב בפסיקתו של השופט, לא התעניין כימעט איש בשופט הרוסי. רק ציבור שופטי הכדורגל עקבו בעיניים סקרניות אחר התנהגותו והכרעותיו של השופט על המיגרש במעמד הנכבד של

היה ללא ספק השופט, שיוכר לדראון בספרי הלימוד של שופטי הכדורגל בעולם.

שופטי כדורגל בינלאומיים בארץ, שבי דרן-כלל אינם מביעים את דעתם על הר נעשה במיגרשי הכדורגל, נאותו הפים לבטא את התרשמותם המיקצועית על דרך שיפוטם של השופטים בספרד.

צבי שריר:

לצחוק או לבכות?

השופט הישראלי צבי שריר (38), הוא בין ותיקי שופטי הכדורגל בארץ. הוא שופט כבר מזה 19 שנה ואת מיגויו כשופט בינלאומי קיבל לפני חמש שנים. שריר שפט במישחק הפתיחה בשלב הראי שון של קדם-גביע העולמי לפני שנתיים בקפריסין, במישחק בין אירלנד וקפריי סין.

על התרשמותו מהשיפוט במישיחקי ספרד אומר שריר:

אני שסילב שהשופטים במישחקי-גמר מקפידים לתת למישחק ללכת, וזה מה שמייחד לדעתי את השופטים שם. בסך הכל זהו השיפוט המודרני בכדורגל כיום

שופט צבי שריר בפעולה לא חמיד צריך לשרוק

ידי חוגי הספורט בארץ כשופט-השנה בכדורגל. רק מאז תחילת אליפות העולם קיבל בניצחק את המיגוי הבינלאומי שלו, אך על המיגרשים הוא שופט כבר 17 שנה.

על מישיחקי-הגמר בספרד אומר כן-יצחק:

כל חוות-הדעת שלי היא על סמך צפייה בטלוויזיה, וצריך לקחת בחשבון שהטל-וויזיה היא עין אלקטרונית שקצת מרמה. במישחק אני חייב לראות את מצבי הנבדל כשאני נמצא בקו ישר עם השחקן, אחרת נוצרת טעות אופטית. כשופט וכקולגה, אני חייב לקבל החלטות של השופטים במיגרש כי הן מדוייקות יותר משלי.

אין זה נהוג, ואינו שש להעביר ביקור רת על שופטים שהגיעו לגמר. לדעתי רמת השיפוט השנה, לעומת מה שהיה בארגנטינה, ירדה. ראיתי שופט אחד פני ססתי, את הפורטוגלי גארידו אנטוניו. אני רוצה להאמין שקליין שלנו ישתווה אליו ואף יעלה עליו, כשתינתן לו ההזר דמנות לשפוט.

אני צופה במישחקים כדי ללמוד דבר רים חדשים. עד היום התאכזבתי, לא היה לי מה ללמוד, חוץ מהפורטוגלי. הוא לא הסתבך, העביר את המישחק בקלילות. והיה כל הזמן ליד הכדור. נראה רגוע ולא נראו עליו סימני עייפות, התרגשות, או לחץ. השקט שלו היה ממש חוויה, ואלה דברים שרק שופט מהצד יכול לרר אותם. היה ממש תענוק לצפות בו. הרוסי במישחק בין כוויית וצרפת שפט גרוע לאורך כל המישחק. כל בשפה שלנו הוא היה, כבד' מבחינת החלטות. אני לא אומר זה רק מפני שהוא רוסי. אם הוא היה מצליח הייתי שמח.

שיפוט כדורגל בנוי על 17 חוקים כתור בים, ועל החוק ה-18, שהוא חוק בלתי-כתוב, הניקרא חוק ההיגיון. הוא החוק צריך להשתמש בו יותר מבכל שאר החוקים. הרוסי לא השתמש בו.

עובדיה בני-יצחק:

אין חדש

השופט עובדיה בני-יצחק (40) הוא שופט בינלאומי כבר ארבע שנים. הוא הספיק לשפוט בשלושה מישיחקים ביני-ארציים. עובדיה בני-יצחק מרצה בנושא חוקה ושיפוט בכדורגל בקורסים למאמרי נים במכון וינגייט.

על השיפוט במישחקים בספרד הוא אומר:

בסך-הכל אני רואה שמפגינים רמה די גבהה של שיפוט. אני חושב שהשופטים קיבלו הוראות מפייפ"א להחמיר עם שחי קנים מורדים. כשהמישחק הפך נוקשה, הם התערבו, וכשהמישחק שטף כמעט שלא הרגישו בהם. כך זה צריך להיות. אני חושב שיש השנה משהו חדש בי שיפוט בספרד. נראה לי שהשיפוט השנה יותר קל. השחקנים הפכו ליותר רציניים במעמד כזה, אולי משום שהאירוע הביני-לאומי מצולם מכל זווית אפשרית. מאחר שהשיפוט יותר קל, השופטים חייבים להי מצויינים.

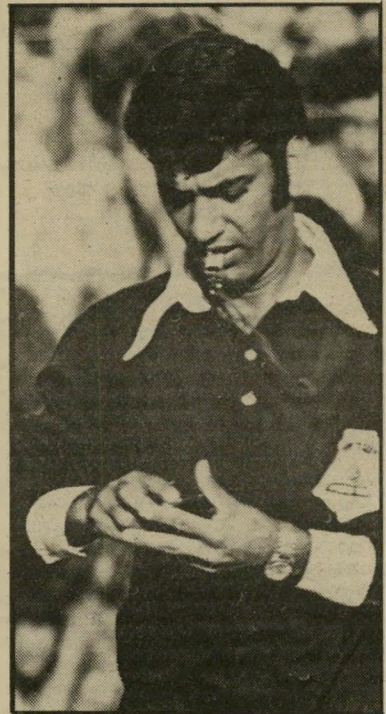
שזה קרה במישחקי-גמר עולמיים לשרי פט בינלאומי. הרוסי לא רצה להיות כנר-אה השופט הראשון בהיסטוריה של הגביע העולמי שמשחק הופסק אצלו באמצע. עבור הפחד שלו הוא שילם את המחיר. לשופט אסור לעשות שיקולים כאלה.

אם הכווייתים רצו לרדת, הוא לא היה צריך להאיץ בהם או למנוע מהם. הוא היה צריך לתת להם לעשות מה שהם רוצים. זה מה שהייתי עושה אילו הייתי במקומו.

הפעם נראה לי שהמישחקים רגועים יותר. השחקנים, לדעתי, מתנהגים ביניהם יותר בהגינות, פרט לשחקני כוויית שאחר רי המיקרה של השופט הרוסי הם התר חילו לבעוט ברגלי השחקנים הצרפתים והשופט לא הגיב. במיקרים שהיה צורך להרחיק שחקן הוא אפילו לא הוציא כר-טיס צהוב להתראה.

אך קל לשבת בבית מול הטלוויזיה ול-הגיד שלי זה לא היה קורה.

דבר נוסף, הבולט בכל המישחקים, הוא נטיה ברורה של השופטים לכיוון הקבוצה

שופט יצחק בני-יצחק שורק לחחמיר עם שחקנים מורדים

הספרדית. הקהל המקומי ללא ספק מהווה גורם השפעה פסיכולוגי לא מבוסס על השופטים.

יצחק בני-יצחק:

בלי היגיון

השופט יצחק בני-יצחק נבחר השנה על-

שופט עובדיה בני-יצחק באוויר הטעות האופטית של הטלוויזיה

ואני דוגל בשיטה זו. זה עושה את הכי דורגל ליפה יותר, כשהשופט מתערב כמה שפחות במהלכים במישחק.

מצד שני, במיקרים מסויימים חשובה נוכחות שופט, ולא תמיד דווקא שריקת השופט. צריך שידעו שיש פה עניין של אחד שלא מותר, לא כל תגובת שופט צריכה לבוא כשריקה. לפעמים מספיק שיתקרב לשחקן שפגע. אני רואה שהפעם השופטים הם בעלי כושר גופני מעולה - הם נמצאים קרוב לכדור, והחלטותיהם ניתנות בקירבת האירוע. למרות שאני מתאר לעצמי שהם קיבלו הוראות להתנהג באותה צורת שיפוט, קשה לדרוש שתהיה אחידות. שופט אחד רואה עבירה כחמורה, ושופט אחר לפעמים אפילו לא ישרוק עליה. עד היום ראיתי רק ארבעה שופטים שמאוד מצאו חן בעיני: השוויי צי ברונו גאלר, ששפט את גרמניה מול צילה, בתקיפות, בניירות וכבושר גופני מעולה; הצ'כי קריסטוף ווצ'ק, ששפט במישחק הפתיחה של ארגנטינה נגד בלי גיה; הפורטוגלי גארידו אנטוניו, אשר שפט גם פה בשנה החולפת בטורניר-הגור ער, והרומני ניקולאי רניאה, אשר שפט במישחק בין רוסיה וסקוטלנד. אצלם ראיתי שקט, אך גם תקיפות בזמן הצורך.

על הרוסי קשה לי להחליט אם צריך לצחוק או לבכות. אני לא רוצה להתייחס לשאלה אם היה שער. שופט קבע שער, וזהו. הוא הקובע במיגרש. הייתי קורא לזה קירקס, למה שקרה, אבל זה עצוב

מישחקי גביע-העולם בכדורגל. עיני שאר הצופים היו נשואות אל הכדור המתגלגל בין רגליהם וראשיהם של השחקנים, אל התכסיסים ולהטוטי הכדור.

אלא שהשייח' פאהד אל-סבאח, שהוא גם נשיא-התאחדות-הכדורגל הכווייתית, הסיס את התעניינותו של הקהל אל השור פט חסרי-האונים.

השופט הרוסי מירוסלאב סטופאר, הצ' טווה עליידי השייח' לבטל את השער הרביעי שהבקיעו הצרפתים לרשת קבוצ' תו, והשופט המבולב מיהר לצייט. הייתה זו התנהגות מבישה של כל הנוגעים בדבר, השחקנים, השופט והשייח', אך בעיקר הייתה זו שעורריה חסרת-תקדים מסוגה עבור פיפ"א, התאחדות הכדורגל העול' מית, שהזמינה את השופט הסובייטי, חסר אומץ-הלב להשתתף בטורניר המכובד.

עוד לא היה בהיסטוריה של הכדורגל הבינלאומי מיקרה דומה לזה. ידוע שיש לעתים לחצים חיצוניים על החלטותיהם של שופטי-הכדורגל במיגרשים, אך עדיין לא קרה שהלחץ החיצוני יהיה ברור, מוגדר וגלוי כל-כך, ויביא לתוצאות כה מיידיות.

המישחק אומנם נמשך. הכווייתים לא זכו לשום יתרון נוסף במהלך המישחק. להיפך, צרפת ניקבה את שערים בכדור רביעי חוזר. השייח' ישלם קנס בסך 11 אלף דולר, בנין התנהגותו הלא ספורטיי בית, והנבחרת תשלם סכום דומה. אך מי שאיבד את עולמו באותו רגע